

മരണാനന്തരം ജീവിതമുണ്ടോ?

ഡോ: എ. ടി. കോവൂർ

പ്രസാധനം:

യുക്തിവാദപ്രചരണവേദി,

തൃശ്ശൂർ - 680004.

വില - 2.00

വാങ്ങുക! വായിക്കുക! പ്രചരിപ്പിക്കുക!

കഴിഞ്ഞ 22 വഷമായി, ഒറ്റലക്കംപോലും മുടക്കം കൂടാതെ കൃത്യമായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു വരുന്ന, സ്വതന്ത്ര ചിന്തയുടെ തീപ്പന്തം ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്ന മാസിക.

യുക്തിവിചാരം

ഒറ്റപ്രതി 5-00, ഒരു വർഷം 50-00

3 വർഷം 120-00

മാനേജർ, യുക്തിവിചാരം, തൃശൂർ-680004

മരണാനന്തരം ജീവിതമുണ്ടോ?

ഗ്രന്ഥകർത്താവ് - ഡോ: എ. ടി. കോവൂർ.

വിവർത്തനം: യുക്തിവാദപ്രചരണവേദി

മുദ്രണം-പതിപ്പ്-

വില: 2-00

കോപ്പി-1000

1998- മെയ്-

പ്രസാധനം: യുക്തിവാദപ്രചരണവേദി, തൃശൂർ-4

മുദ്രണം: സുലഭ പ്രിന്റേഴ്സ്, കാൽവരിറോഡ്,

തൃശൂർ-680004

മരണാനന്തരം ജീവിതമുണ്ടോ?

ഡോ. എ. ടി. കോവൂർ

എന്റെ ജീവൻ ശരീരത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേകഭാഗത്തു് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു എന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. ശരീരത്തിലുള്ള എല്ലാ കോശങ്ങളിലുമായി ജീവൻ ഉല്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുകയും, ഓക്സിജനുമായുള്ള രാസസംയോഗം മൂലമുണ്ടാകുന്ന പ്രവർത്തനം വഴി അതു് നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മേല്പറഞ്ഞ രാസപ്രവർത്തനം സാധ്യമാകുന്നതു് എന്റെ ശരീരത്തിലെ രക്തചംക്രമണത്താലും ശ്വാസോച്ഛ്വാസത്താലുമാകുന്നു. ഹൈഡ്രോകാർബണിന്റെ ദാഹകപ്രവർത്തനത്താൽ മെഴുകുതിരി എരിഞ്ഞു് ചൂടും വെളിച്ചവും ഉണ്ടാകുന്നു എന്ന തത്വം തന്നെയാണു് ഈ പ്രക്രിയയ്ക്കും നിദാനമായിട്ടുള്ളതു്. മെഴുകുതിരി കെട്ടത്തുവോൾ, ചൂടും വെളിച്ചവും അതിൽനിന്നു് പുറത്തു പോകുന്നില്ല. വ്ങും കാണിക്കുമ്പോൾ അവ തിരിച്ചുവരികയും ചെയ്യുന്നില്ല. ഈ ജ്വരം ഉല്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങൾ നിലക്കുന്നു എന്നുമാത്രം. അതുപോലെത്തന്നെ, ശ്വാസോച്ഛ്വാസവും രക്തചംക്രമണവും നിലച്ചു് എന്റെ ശരീരം നിജ്ജീവമാകുമ്പോൾ ഒന്നുംതന്നെ പുറത്തേക്കു പോകുന്നില്ല. ഏതെങ്കിലും കാരണവശാൽ എന്റെ ശരീരം പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ, ശരീരത്തിൽനിന്നും വേർപെട്ട ജീവൻ തിരിച്ചുവന്നു എന്നു് കരുതുന്നതു് തികച്ചും തെറ്റാണു്.

എന്റെ മരണം ഒരു പ്രത്യേക നിമിഷത്തിൽ സംഭവിക്കുന്നതു്ല്ല. ഞാൻ 78-നു് അധികം കൊല്ലമായി മരിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയിട്ടു്. അമ്മയെ ആശ്രയിച്ചു കഴിയുന്ന ഒരു ഇത്തിക്കണ്ണിയായിട്ടാണു് ഞാൻ ജീവിതം ആരംഭിച്ചതു്. അമ്മയിൽനിന്നും വേർപെട്ടപ്പോൾ മറുപിള്ള മുതലായ വസ്തുക്കളായ എന്റെ ശരീരത്തിന്റെ 1/8 ഭാഗം മരിച്ചു പോയി. ആ ദിവസം മുതൽ ഞാൻ മരിക്കുകയും, വളരുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ദിനംപ്രതി എന്റെ ശരീരത്തിലെ നിരവധി കോശങ്ങൾ [സെൽസ്] മരണമടയുകയും നിരവധി പുതിയ കോശങ്ങൾ ജനിക്കുകയും ചെയ്തുവരുന്നു. മുടി വെട്ടുമ്പോഴും, ഷേവ് ചെയ്യുമ്പോഴും, നഖം മുറിക്കുമ്പോഴുമായി വളരെയധികം കോശങ്ങൾ എന്റെ ശരീരത്തിൽനിന്നും പുറത്തുപോകുന്നു. ശരീരാന്തർഭാഗത്തെ നിരവധി കോശങ്ങൾ മരിക്കുകയും, അവ വിയർപ്പുവഴിയായും, മൂത്രം വഴിയായും പുറംതള്ളപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. യാദൃച്ഛികമായുണ്ടാകുന്ന മുറിവുകളാലും, രോഗാനുക്കളുടെ ആക്രമണം വഴിയായും, ശാരീരികവും മാനസികവുമായ അദ്ധ്വാനം വഴിയും, അൾട്രാവൈലറ്റ് രശ്മികളുമായുള്ള സമ്പർക്കത്താലും, ലാബ്രട്ടറിയിലെ രാസവസ്തുക്കളുമായുള്ള അടുപ്പത്താലും, എരിവും മസാലയും ചേർന്നു കറികൾ കഴിക്കു

നന്മ മൂലവുമാണ് എന്റെ ശരീരത്തിലെ വലിയൊരു ഭാഗം നശിക്കുവാൻ ഇടയാകുന്നത്.

ഒരിക്കൽ എന്റെ ശരീരത്തിലെ വലിയൊരു ഭാഗം ശസ്ത്രക്രിയക്ക് വിധേയമായി നീക്കം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. നാല്പത്തിയെട്ട് കൊല്ലം മുമ്പ് എന്റെ ശരീരത്തിൽനിന്നും വേർപ്പെട്ട ഒരു ചെറിയ കോശം മറ്റൊരു ബഹിർകോശവുമായി യോജിച്ചതിന്റെ ഫലമായി എന്റെ ശരീരത്തിൽനിന്നും വേർപെട്ട് വളരുന്നുണ്ട്. അത് മറ്റൊരു മല്ല ഡോ: ആരീസ് കോവുരായി ഇപ്പോഴും ജനിച്ചും മരിച്ചും ഇരിക്കുന്ന എന്റെ മകൻ തന്നെയാണ്. എന്റെ ചെറുപ്പകാലത്ത് ശരീരത്തിൽ കോശങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നത് നശിക്കുന്നതിനേക്കാൾ പതിന്മടങ്ങ് അധികമായ അനുപാതത്തിലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ വളരുകയും എന്റെ 40-ാം വയസ്സിൽ 185 പൗണ്ട് തൂക്കം വരുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇത്രയും തൂക്കംകുറക്കാലത്തേക്ക് നിലനിൽക്കാൻ എന്റെ ശരീരത്തിന് കഴിഞ്ഞു. കാരണം ആ കാലങ്ങളിൽ കോശങ്ങളുടെ ജനനവും മരണവും സമതുലിതാവസ്ഥയിലായിരുന്നു. അതിനുശേഷം കോശങ്ങളുടെ ജനനം, മരണത്തേക്കാൾ കുറയാൻ തുടങ്ങി, ഇപ്പോൾ ഡെറം 125 പൗണ്ട് തൂക്കം നിലനിൽക്കാൻ മാത്രമേ കഴിയുന്നുള്ളൂ എന്റെ ശരീരത്തിൽനിന്നും പുറംതള്ളപ്പെട്ട് മരിച്ച കോശങ്ങളുടെ കണക്കെടുത്താൽ ലക്ഷക്കണക്കിനു പൗണ്ട് ഉണ്ടാകും. ഒറ്റ കോശവും വളർന്ന് വികസിക്കാനില്ലാതാകുന്നതുവരെ എന്റെ ശരീരത്തിൽ മരണം മുറയ്ക്കു നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കും.

എന്റെ ശരീരത്തിലെ എല്ലാ കോശങ്ങളുടെ മരണത്തിനുശേഷവും ഏതെങ്കിലും ഒരു ഭാഗ്യവാനായ അപരിചിതന്റെ കണ്ണിൽ എന്റെ കണ്ണിന്റെ Cornea ക്ക് ജീവിക്കാൻ കഴിയും.

125 പൗണ്ട് തൂക്കമുള്ള എന്റെ ശരീരത്തിന്റെ മരണം, എന്റെ ജീവിതത്തിലെ തുടർച്ചയായുള്ള ജനനമരണങ്ങളുടെ ഒരു വലിയ സംഭവമായിരിക്കും. ഏതെന്നാൽ എന്റെ മനസ്സിന്റെ ഇരിപ്പടമായ തലച്ചോറ് പ്രവർത്തിക്കാനൊരുങ്ങുകയും, അങ്ങിനെ വ്യക്തിത്വവും ആത്മഭാവവും (Ego) നിലക്കുകയും ചെയ്യും. എന്റെ അവസാനത്തെ ശ്വാസോച്ഛ്വാസം ഒരിക്കലും ഇന്നുള്ളതിനേക്കാൾ പ്രത്യേകതരമാവുകയില്ല. അപ്പോഴും ഇന്നത്തെപ്പോലെത്തന്നെ കാർബൺ ഡയോക്സൈഡും, നീരാവിയും ഉച്ഛ്വസിക്കുന്നതായിരിക്കും.

എനിക്ക് ഒരു ആത്മാവുണ്ടെന്നോ, അത് മരണശേഷവും നിലനില്ക്കുമെന്നോ, അത് സൂര്യത്തിലേയ്ക്കോ നരകത്തിലേയ്ക്കോ പോകുമെന്നോ, അഥവാ പ്രേതമായി അലഞ്ഞുതിരിയുമെന്നോ ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല.

അഥവാ ആത്മാവുണ്ടെന്നുവെച്ചാൽതന്നെ അതിന്റെ സിംഹഭാഗവും വളരെക്കാലം മുമ്പുതന്നെ വിട്ടുപോയ്ക്കിട്ടുണ്ടാകുന്ന എന്റെ സിരകളോടൊന്നിച്ച് എന്റെ ശരീരം വിട്ടുപോയിട്ടുണ്ടാകും, ആത്മാവിന്റെ ഒരു ചെറിയ അംശം എന്റെ കണ്ണുഭാഗം വാങ്ങിയ ആവൃത്തിയുടെ ശരീരത്തിൽ നിലനില്ക്കുകയും ചെയ്യും. സൃഷ്ടിയുടെ ഉന്നതമായ പടിയിൽ നില്ക്കുന്ന ജീവി എന്ന നിലയിൽ കേന്ദ്രീകൃതമായൊരു സിരാവ്യൂഹവും, ശ്വാസനേന്ദ്രിയങ്ങളും ദഹനേന്ദ്രിയങ്ങളും ഉള്ള ഒരു വ്യക്തിയാണു് ഞാൻ. അമ്മയുടെ ഗർഭപാത്രത്തിൽ വളർന്നിരുന്ന കാലത്തു് കേന്ദ്രീകൃതമായ ശാരീരികപ്രക്രിയകൾ ആരംഭിക്കുന്നതിന്നു് വളരെമുമ്പു് ചില താഴ്ന്നതരം ജീവികളെപ്പോലെയാ, സസ്യങ്ങളെപ്പോലെയാ എന്നിങ്ങനെ വേർതിരിഞ്ഞ അവസ്ഥയുണ്ടായിരുന്നു.

ഞാൻ അമ്മയുടെ ഗർഭപാത്രത്തിലായിരിക്കുമ്പോൾ ഭ്രൂണം മൂന്നുനാലുദാഹമായി വേർപെട്ടിരുന്നെങ്കിൽ എന്നോടൊപ്പം മൂന്നുനാലുകുഞ്ഞുങ്ങൾക്കുടി ജനിക്കുമായിരുന്നു. അവരെല്ലാം എന്റെ ആത്മാവിന്റെ അംശങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നവയുമാകുമായിരുന്നു.

ആത്മാവിലും പുനർജന്മത്തിലും വിശ്വസിക്കുന്ന മതവിശ്വാസികളായവരാരുംതന്നെ ഇവയൊന്നും ചെവിക്കൊള്ളാൻ പോകുന്നില്ല. അങ്ങനെ എല്ലാ മതങ്ങളും മരണാനന്തര ജീവിതത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും, എന്നിരിക്കിലും അവരെ അതു വിശ്വസിക്കത്തക്ക കാരണം ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

ജൂൺ 7-ാം-നു വെസ്റ്റ് കോളേജിൽ ഞാൻ ചെയ്ത പ്രസംഗത്തെ തുടർന്നു് സദസ്യരുടെ ചോദ്യങ്ങൾക്കിടയിൽ ഒരുദ്ധ്യാപകൻ എന്നോടു് ചോദിച്ചു, പുനർജന്മസിദ്ധാന്തത്തെക്കുറിച്ചുള്ള എന്റെ അഭിപ്രായമെന്താണെന്നു്. എന്റെ അപേക്ഷയനുസരിച്ചു് ഒരു വിദ്യാർത്ഥി, എന്റെ കഠിനമൂലമായിരുന്ന ഒരു സിഗററ്റുപെട്ടി കൊണ്ടുവന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതും തോന്നുന്നവിധമുള്ള ഒരുതരം പാറ്റ (Manlis) യാണതിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതു്. അതിന്നു് തലയുണ്ടായിരുന്നില്ല. പിറ്റേന്നു് പുനർജന്മത്തെപ്പറ്റി പ്രസംഗിക്കുന്നതിനിടക്കു് ഒരു പ്രകടത്തിനായി ഞാൻ പിടിച്ചതായിരുന്നു മെയ് 22-ാം-നു അതിനെ.

പതിനാറുദിവസത്തിനുശേഷം, പെട്ടി തുറന്നുനോക്കിയപ്പോൾ, തലയില്ലാത്ത ആ പാറ്റ: തുള്ളിച്ചാടാൻ തുടങ്ങി. പുനർജന്മം ഒരു വസ്തുനിഷ്ഠ യാഥാർത്ഥ്യമാണെങ്കിൽ, 16 ദിവസംമുമ്പു് ശ്വാസിക്കാൻ പറ്റാത്തതുകൊണ്ടു് ചത്തുപോയ അതിന്റെ ഹൃദയംകൊണ്ടു് തല, മറ്റൊന്നിടെയെങ്കിലും പുനർജന്മിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. അതേനേരം തുടർന്നു് ശ്വാസിക്കുകയും ജീവിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന അതിന്റെ ദേഹം

കുറച്ച ദിവസംകൊണ്ട് ക്ഷേണം കഴിക്കാതെ ചത്തു, മരണാരിടത്തു പുനർജനിക്കേണ്ടതായിരുന്നു, ഒരേ ജീവചടന, രണ്ടിടങ്ങളിൽ പുനർജനിക്കുക!

ഒരു മി. സേന പറയുന്നത് സുഷിരനിബിഡമായ ജീവനും 'ജീവന്റെ സത്ത അഥവാ ശാശ്വത ജീവൻ' എന്നദ്ദേഹം വിളിക്കുന്ന 'മരണാത ജീവനും' തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടെന്നാണ്. ഈ ശാശ്വത ജീവൻ, കാലത്തേയും അന്തരീക്ഷത്തേയും തരണംചെയ്ത് അവസാനം അതില്ലാതായിത്തീരുന്ന ഒരവസ്ഥയിൽ എത്തിച്ചേരുന്ന എന്നാണദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദം.

ഒന്നുമില്ലാതായിത്തീരുന്ന ജീവനെ എങ്ങിനെ ശാശ്വതജീവനെന്ന് പറയാമെന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലാകുന്നില്ല. വെറും വിഡ്ഢിത്തം! ജീവൻ ഏകകോശത്തിൽ ഉണ്ടായാലും ബഹുകോശഘടയിൽ ഉണ്ടായാലും, ഒന്നുതന്നെയാണ്. ഒരു സസ്യത്തിലോ, പൂഴ്വിലോ, മനുഷ്യനിലോ ആയാലും ജീവൻ തമ്മിൽ യാതൊരു വ്യത്യാസവുമില്ല. മാനസികമായ വളർച്ചയുടെ തോതിലാണ് വ്യത്യാസം, ജീവനിലല്ല, സിരാവ്യൂഹഘടനയുടെ പരിണാമത്തിനനുസരിച്ച് വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കും മനസ്സിന്റെ സ്വഭാവം. ജീവനുള്ള ഉള്ളടക്കിഴങ്ങിൽ മനസ്സ് ഇല്ലാതിരിക്കെ ഒരു പൂഴ്വിൽ അപൂഷ്പലഘുവായ മനസ്സും, മനുഷ്യനിൽ നല്ലപോലെ വികസിതമായ മനസ്സും, ആണുള്ളത്. വിശ്വത്തിൽ, ഏറ്റവും വികസിതമായ ബുദ്ധിഘടന, മനുഷ്യന്റേതാണെന്ന് വിശ്വസിക്കുവാനും കാരണമൊന്നും ഞാൻ കാണുന്നില്ല.

ആ തലയില്ലാത്ത പാററ ജീവസൃഷ്ടി തുടൻ പോകുമായിരുന്നു എന്നു മാത്രമല്ല, അതിന്റെ ദേഹത്തിൽ അനേകം സിരാകേന്ദ്രങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട്, ലഘുവായ ഒരു മനസ്സും അതിന് ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒരു പാററക്കുപകരം രണ്ടെണ്ണത്തെ—ഒരാണിന്റേയും, ഒരു പെണ്ണിന്റേയും തലകളില്ലാത്ത രണ്ടെണ്ണത്തെ—പെട്ടിയിൽ സൂക്ഷിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അവ ഇണചേരുകയും പെണ്ണിന്റെ ദേഹം മുട്ടയിടുകയും ആ മുട്ടകൾ വിരിഞ്ഞ തലകളുള്ള പാററക്കുട്ടികൾ ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. വളരെ ലഘുവായിട്ടാണെങ്കിലും മാനസികശേഷിയുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് അവയ്ക്ക് ബോധപൂർവ്വം ഇണചേരാൻ കഴിഞ്ഞു.

ഒരു മി. വീരരത്നം ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: 'ഇണചേരൽ പ്രക്രിയയിൽകൂടി ഉണ്ടാകുന്ന ജീവന്റെ പ്രാഥമികരൂപം, പുനർജന്മചിത്രത്തിൽ വരുന്നില്ല.' ശാസ്ത്രീയമായ എന്ത് തെളിവുണ്ട് അദ്ദേഹത്തിനിങ്ങിനെ പ്രസ്താവിക്കുവാൻ? അദ്ദേഹം തുടരുന്നു: 'മാനസികഘടകം

പ്രവർത്തിച്ചു തുടങ്ങുന്ന പരിണാമത്തിന്റെ ഒരുയൻ തലത്തിൽനിന്നു മാത്രമേ പുനർജന്മം സംഭവിക്കുന്നുള്ളൂ.

കോളൻററേറീനെ (Colenterate) (അന്യാരസമതയും അത്രദ്രവ്യം മാത്രമായുള്ള പ്രാണവർഗ്ഗം—കടൽചെറു, പവിഴം മുതലായവ) പോലുള്ള, സിരാഘാതനയും അതുകൊണ്ടുതന്നെ ലഘുമനസ്സും ഉള്ള അനേകം ക്ഷണങ്ങളായി മുറിക്കപ്പെടാവുന്നവയും ഓരോ ക്ഷണത്തിനും കോളൻററേറുകളായി വളരാവുന്ന വയുമായ ജീവികളുണ്ടെന്നു യാഥാർത്ഥ്യം. ഈ മാനുസ് ഒരുപക്ഷേ അറിഞ്ഞിരിക്കയില്ല പുനർജനന ജീവികളുടെ അംശങ്ങൾ മാത്രമായിരിക്കുമോ പിതൃദേഹത്തിലുണ്ടായിരിക്കുക? മനുഷ്യജീവികളെ സംബന്ധിച്ചുപോലും ബീജസംഗമം കഴിഞ്ഞ അണ്ഡകോശങ്ങൾ പുതുജീവന്റെ പ്രവേശനത്തിനുശേഷം നാലായി പിളരുകയും സാമ്യമുള്ള നാലുകുട്ടികളായി ജനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എങ്കിൽ ആ കുട്ടികൾക്ക് ഓരോന്നിനും പിതൃബീജത്തിന്റെ നാലിലൊന്നു മാത്രമേ ഉണ്ടായിരിക്കുകയുള്ളൂ? എന്തൊരു വിസ്ഫീർത്തം.

മി. ലിയനാഗ് എന്നൊരാൾ അതുതസിദ്ധിയുള്ള കുട്ടികളിൽ കൂടിയും പരമ്പരാഗത വൈവിധ്യത്തിൽകൂടിയും പുനർജന്മത്തെ തെളിയിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്.

കമ്മത്തേക്കാളും പുനർജന്മത്തേക്കാളും വംശപാരമ്പര്യത്തിലും പൈതൃകഗുണത്തിലും ആധാരമാക്കിയാണ് പരമ്പരാഗത വൈവിധ്യത്തിന്റെ വിശദീകരണത്തിനു ശ്രമിക്കുന്നത്. ധാരാളം മുട്ടയിടുന്ന കോഴികളും ധാരാളം പാൽ തരുന്ന പശുക്കളും വംശപാരമ്പര്യ പൈതൃക ഗുണശാസ്ത്രത്തിൽ മനുഷ്യന്റെ അറിവുപയോഗപ്പെടുത്തി തിരഞ്ഞെടുത്ത ഉല്പാദനം സാധിക്കുന്നതിന്റെ ഫലമാണ്. ഈ ജന്തുക്കളുടെ ധാരാളിത്തസ്വഭാവം ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നത് അവയുടെ ബീജഗുണത്തിന്മേലും ഡി. എൻ. എ. അണുക്കളിന്മേലുമാണ്—അല്ലാതെ അവയുടെ കമ്മത്തിന്മേലല്ല!

മനുഷ്യൻ ബീജഗുണത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അവന്റെ അറിവ് സ്വപ്നത്തിന്റെ ഗുണങ്ങൾ നന്നാക്കുവാനുള്ള പ്രയത്നത്തിനുപയോഗപ്പെടുത്തുന്ന കാലം വിദൂരമൊന്നുമല്ല. ഗവണ്മേണ്ടുകൾ എല്ലാവിധ വിലക്കുകളേയും അതിലംഘിച്ചുകൊണ്ട് ജനിപ്പിക്കുന്ന രംഗത്ത് വ്യക്തികൾക്കുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്മേൽ ഇടപെടുന്ന ഒരു ഭാവികാലത്തെ ഞാനെന്റെ മുമ്പിൽ കാണുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഗുണക്കുറവുള്ളവരേയും അനാഥന്മാരായിട്ടുള്ളവരേയും അവരുടെ ന്യായമായ ലൈംഗികാവശ്യം നിറവേറ്റുന്നവയിൽനിന്നും തടയുമെന്നല്ല, ഞാൻ അർത്ഥമാക്കുന്നത്. അത്തരക്കാർ ജനിപ്പിക്കുന്നത് തടയുവാനുള്ള നടപടികൾ ഗവർണ്മേണ്ടുകൾ സ്വീകരിച്ചേക്കാം.

ജനഷ്യജനനം, വിദഗ്ദ്ധന്മാരായ പൈതൃകഗുണ വിദഗ്ദ്ധന്മാരുടേയും ദീർഘവീക്ഷണമുള്ള രാഷ്ട്രനേതാക്കളുടേയും മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശമാവശ്യമായ പരമപ്രധാനമായ ദേശീയതാല്പര്യമായി തീർന്നുവന്നതാണ്. വിവാഹിത ദമ്പതികൾക്ക് സന്താനോല്പത്തിക്ക് 'പ്രൊക്രിയേഷൻ മിനിസ്ട്രിയുടെ' ലൈസൻസ് എടുക്കേണ്ടി വന്നേക്കും.

പ്രത്യേകം തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന അർഹതയുള്ള ഗുണങ്ങളോടു കൂടിയ സ്ത്രീകളിൽ കൃത്രിമമായി കത്തിവെക്കുന്നതിന് പ്രത്യേകം തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന ശുക്ലം സൂക്ഷിക്കുന്നതിന് രാജ്യത്തുടനീളം രക്തബാങ്കുകളെപ്പോലെ ശുക്ലബാങ്കുകളും സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടേക്കും. അങ്ങിനെ, മനുഷ്യൻ സ്വന്തം വർഗത്തിന്റെ ഗുണപുഷ്പലതക്കു വേണ്ടി 'സലക്ടീവ് ബ്രീഡിങ്ങ്' സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ ഇന്നത്തേക്കാൾ കൂടുതൽ കൂടുതൽ അതുഭൂതസിദ്ധികളുള്ള മനുഷ്യജനനത്തിനു വേണ്ടി പ്ലാൻ ചെയ്യാൻ കഴിയും; ഇന്നാകട്ടെ അത്തരം മനുഷ്യർ വല്ലപ്പോഴും ആകസ്മികതയുടെ ഫലമായി മാത്രമാണുണ്ടാകുന്നത്.

ശ്രീലങ്കയിലെ ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളും പുനർജന്മത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരാകകൊണ്ട് ഗവണ്മേണ്ടു കാഷിക-മൃഗസംരക്ഷണ ഗവേഷണ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടുകൾക്ക് കൃഷിചെയ്യുന്ന സസ്യങ്ങളേയും വീട്ടുമൃഗങ്ങളേയും ഇണചേരുന്ന സാധാരണ സമ്പ്രദായത്തെ അവലംബിക്കാതെ, അവയുടെ ഭൂതകാലകർമ്മത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ആണിനേയും പെണ്ണിനേയും തിരഞ്ഞെടുത്ത് വംശഗുണം വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്ന് നിർദ്ദേശം കൊടുക്കുമോ?

മുൻജന്മത്തിലെ ആജ്ഞിതവിജ്ഞാനത്തിന്റെ ഓർമ്മയോടുകൂടി അതുഭൂതസിദ്ധിയുള്ള ശിശുക്കൾ ജനിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നത്, മുൻജന്മത്തിലെ മുഖാകൃതി, നിറം, മുറിവുകൾ, ക്ഷതങ്ങൾ മുതലായവ പുനർജന്മമെടുത്ത ശരീരത്തിൽ വീണ്ടും പ്രത്യക്ഷപ്പെടാവുന്നതാണെന്നുള്ള പുനർജന്മത്തെക്കുറിച്ച് പഠനം നടത്തുന്ന പ്രൊഫ: അയാൻസ്സി വൺസൺ, പ്രൊഫ: എച്ച്. എൻ. ബാനർജി, മി. വി. എഫ്. ഗുണരത്ന തുടങ്ങിയവർ ഉറപ്പിച്ചുപറയുന്നതുപോലെതന്നെ, വിസ്തൃതം മാത്രമാണ്. അതു ശരിയാണെങ്കിൽ, നേത്രസംഭാവനാസംഘത്തിന് അതൊരു വലിയ അടിയായിത്തീരും. അന്ധനായി വീണ്ടും ജനിക്കുമെന്നുള്ള ഭയംകൊണ്ട് ജനങ്ങൾ നേത്രം സംഭാവനചെയ്യാൻ തയ്യാറാവാതെ വരും.

മാത്തമാറിക്ലിൽ അതുഭൂതസിദ്ധിയുള്ളവർക്ക് പുനർജന്മത്തിലും അവരുടെ അറിവ് നിലനിൽക്കാൻ കഴിയുമെന്നുള്ള വാദം ശരിയാവുമെങ്കിൽ; മുൻജന്മത്തിൽ മാത്തമാറിക്ലിൽ അതുഭൂതസിദ്ധിയുണ്ടായി

രുന്ന ഒരു കഴുത, ശ്രീലങ്ക യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലെ മാത്തമാറിക്സ് ചെയറിൽ ഇരിക്കുന്നത് കാണാൻ കഴിയുന്ന ഒരതുതദിവസത്തെ ഭാവിയിൽ നമുക്കു കാണാൻ സാധിക്കും.

മുൻ ജന്മത്തിലെ ഓർമ്മകളെ സ്മരിക്കുന്ന കട്ടികളെക്കുറിച്ചുള്ള കഥകളെല്ലാം വെറും മിഥ്യയാണ്. നിഷ്പക്ഷമായും ശാസ്ത്രീയമായും അത്തരം കേസുകളെക്കുറിച്ച് അന്വേഷിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കെല്ലാം അവയുടെ അയഥാർത്ഥത്തേയും അത്തരം കഥകളുടെ പിന്നിലുള്ള വഞ്ചനയേയും മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

പ്രസിദ്ധ അമേരിക്കൻ മനശ്ശാസ്ത്രാവേഷകനായ സ്പ്രേഗ്സ് ഡി, ക്യാമ്പ്, 'സ്റ്റിരിയോസ് സ്റ്റാർസ് ആൻഡ് സെൽസ്' എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ പുനർജന്മത്തിന് വിശ്വാസപൂർണ്ണമായ തെളിവുകളായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെടാറുള്ള ബ്രിഡ്ജി, മർഫി, ശ്രീചന്ദ്രിനി കേസുകളുടെ പിന്നിലുള്ള വഞ്ചനയെ തുറന്നു കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ജീവശാസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ച് വേണ്ടത്ര അറിവില്ലാത്ത മി. ലിയോനജ് പറയുകയാണ്. 'കോവൂർ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുള്ള പീറോഴ്സ് സല്ലർസിന്റെ മരണത്തെക്കുറിച്ചും ഉയർത്തപ്പെടുന്നതിനെക്കുറിച്ചും ഉള്ള ഉദാഹരണം ബാലിശമാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ തലച്ചോറിന് ഓക്സിജൻ ലഭിക്കാതായാൽ, ഒരു ഇലക്ട്രോണിക് പേസ് - മേക്കർക്കും ഒരു മനുഷ്യനെ പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കാൻ സാധ്യമല്ല'

പുനരുജ്ജീവനത്തിനോ, ജീവസന്ധാരണത്തിനോ ജീവിക്കുന്ന തലച്ചോറ് ആവശ്യമാണെന്ന മൂഢവിശ്വാസമാണ് ഈ മാനുസുള്ളത്. ഒരു ഏകകോശജീവി, ഒരു മുട്ട, ഒരു ഉരുളക്കിഴങ്ങ്, ഗർഭപാത്രത്തിലെ ബീജം, ഒരണുകോശം എന്നിവയിലെല്ലാം തലച്ചോറിനെന്താണ് സ്ഥാനം? പുതിയ ശീതികരണങ്ങൾക്കുനിന്നു കൈയൊഴുപ്പുത്തി മരണത്തിന് തൊട്ടു മുമ്പോ പിമ്പോ ശരീരങ്ങൾ അത്യന്ത ശീതികരണത്തിന് വിധേയമാക്കാവുന്നതും ശീതികൃത ചേമ്പറുകളിൽ സൂക്ഷിക്കാവുന്നതും ഒന്നോ അധികമോ നൂററാണ്ടുകൾക്കുശേഷം പോലും പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കാവുന്നതുമാണ്. അത്തരമൊരു ശരീരം ഒന്നോ രണ്ടോ ശതാബ്ദങ്ങൾക്കു ശേഷം പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കപ്പെടുമ്പോൾ ആ മനുഷ്യന്റെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞ ജീവൻ മറെറൊരു പുനർജന്മ ശരീരത്തിൽനിന്നും തന്റെ പഴയ ശരീരത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ തിരിച്ചുവരുന്നതാണോ? ശീതികൃത ശരീരത്തിൽ തലച്ചോറ് നൂററാണ്ടുകളോളം ജീവിച്ചിരിക്കുമോ? എത്ര ബാലിശം!

മരിക്കുന്ന സമയത്തുള്ള ഒരു മനുഷ്യന്റെ അവസാനത്തെ ചിന്ത അയാളുടെ പിന്നത്തെ ജന്മവുമായി ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുമെന്നാണ്,

പുനർജന്മവിശ്വാസികളുടെ വൃഥാവരം. പദാർത്ഥത്തിന്റേയും ഊർജ്ജത്തിന്റേയും നിലനിൽപ്പിനെ ഭരിക്കുന്ന പ്രകൃതിനിയമത്തെ ഇതിനു പോൽബലകമായി അവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഒരാരും മരിക്കുന്നതിനു തൊട്ടുമുമ്പ് അയാൾ വൈൻഡ് ചെയ്തേക്കാവുന്ന ഒരു ക്ലോക്കിൽ അയാളുടെ ജീവൻ തുടർന്നുണ്ടായിരിക്കുമെന്നും മരണശയ്യയിലെ ഒരാളുടെ സംസാരം റിക്കാർഡ് ചെയ്യുന്ന ഒരു മാഗ് ററിക്കു ടേപ്പിൽ അയാളുടെ ചിന്ത തുടർന്നുണ്ടായിരിക്കുമെന്നും, ഒരു കോഴിക്കുഞ്ഞിനെ ഭക്ഷിച്ചതുകൊണ്ട് ആ കോഴിക്കുഞ്ഞു് അയാളുടെ ഭേദത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നും പറയുന്നതുപോലെ തന്നെ വിഡ്ഢിത്തമാണ് ഒരാളുടെ ചിന്തകൾ അയാളുടെ മരണശേഷവും ജീവിക്കുമെന്നുള്ള വാദവും.

മനസ്സുകൾക്ക് വീണ്ടും വീണ്ടും പുനർജനിക്കാനുള്ള ലൗകികതീതമായ കഴിവുണ്ടെങ്കിൽ, നമ്മുടെ ഭൂഗോളത്തിൽ ജീവനാവിർഭവിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് എവിടെയായിരുന്നു ഈ മനസ്സുകളെല്ലാം? ചിന്തിക്കുന്നവനില്ലാതെ ചിന്തയോ സ്മരിക്കുന്നവനില്ലാതെ സ്മരണയോ സാധ്യമാകുമോ?

ഇന്ധനമില്ലാതെ തീ സാധ്യമല്ലെന്നതുപോലെതന്നെ, ശരീരമോ സിരകളോ ഇല്ലാതെ ജീവനും മനസ്സും ഉണ്ടാവുക സാധ്യമല്ല.

ആത്മാവെന്നോ പ്രാണനെന്നോ പറയപ്പെടുന്നത് ജീവന്റേയും മനസ്സിന്റേയും സമ്മേളനമാണ്. ജീവനും മനസ്സിനും ശരീരത്തെ അതിജീവിക്കുവാൻ കഴിയാത്തതുകൊണ്ട്, 'ശാശ്വതജീവനെ'ന്നോ 'അനശ്വരാത്മാവെ'ന്നോ പറയുന്നത് അർത്ഥമില്ലായ്മയാണ്. ഗൗതമൻ ഈ സത്യം മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇരുപത്തഞ്ച് നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കുമുമ്പ് 'അനാഥ' സിദ്ധാന്തം പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

ഗൗതമബുദ്ധന്റെ മരണത്തിനുശേഷം ബുദ്ധസിദ്ധാന്തങ്ങളിൽ 'അനാഥ' സിദ്ധാന്തത്തിനു കടകവിരുദ്ധമായ ബ്രാഹ്മണവിശ്വാസമായ പുനർജന്മസിദ്ധാന്തം കടന്നുകൂട്ടുവാൻ ഇടയായത് നിർഭാഗ്യമായിപ്പോയി.

പ്രേതാത്മാക്കളുടെ ഫോട്ടോ എടുത്തു എന്നവകാശപ്പെടുന്നവർ ധാരാളമുണ്ട്. ചില പുസ്തകങ്ങളിൽ അത്തരം ഫോട്ടോകൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരിക്കുന്നതും കാണാം. ഫോട്ടോഗ്രാഫിങ്ങ് ടെക്നിക്കുകളേയോ മനുഷ്യന്റെ ക്രിത്രിമങ്ങളേയോ പറ്റി അറിവില്ലാത്ത ക്ഷണവിശ്വാസശീലർ അത് പ്രേതങ്ങളുടെ ഫോട്ടോയാണെന്ന് വിശ്വസിക്കും. ഫ്രെഡ് ബാർലോ, രേജർനംഫ്ളിങ്ങ് എന്നീ ഗവേഷക

ന്മാർ ഇതേപ്പറ്റി അന്വേഷിച്ചപ്പോഴാണ് അതു മുഴുവൻ കള്ളത്തരമാണെന്ന് വ്യക്തമായത്. പ്ലാഞ്ചേറ്റുകൾ, പൂജാബോർഡുകൾ, ടംബ്ളർ ജോത്സ്യം എന്നിവയുടെ പിന്നിൽ പ്രേതാത്മാക്കളോ ദേവീദേവന്മാരോ അല്ല പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്നും തെളിയിക്കപ്പെട്ടു. മാംസപേശികളുടെ സൈക്കോ മോട്ടോർ പ്രവർത്തനം (മനസ്സിന്റെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് നടക്കുന്ന മാംസപേശികളുടെ സങ്കോചവികാസങ്ങൾ) ആണ് അതിന് കാരണമെന്ന് ഇപ്പോൾ സാമാന്യബോധമുള്ളവർക്കറിയാം. എങ്കിലും ഇന്നും ചില ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിൽ ഇവയുടെ പേരിൽ തട്ടിപ്പുകൾ നടക്കുന്നുണ്ട്. തന്നിൽ പ്രേതം കൂടിയിട്ടുണ്ടെന്നും താൻ പ്രേതങ്ങളുടെ മാധ്യമമായിത്തീരുന്നുണ്ടെന്നും തനിക്ക് ദിവ്യശക്തിയുണ്ടെന്നും ഇന്ദ്രിയാതീതജ്ഞാനമുണ്ടെന്നുമൊക്കെ അവകാശപ്പെടുന്നവരൊക്കെ മാനസിക രോഗികളാണ്.

ജീവശാസ്ത്രപരമായി നോക്കിയാൽ ജൈവവസ്തുക്കളിൽ ഓക്സിജൻ നടത്തുന്ന ബോധപൂർവ്വമല്ലാത്ത ജാരണത്തിൽനിന്ന് ഉത്ഭവിക്കുന്ന എനർജിയാണ് ജീവൻ. ആ ജീവന്റെ ശക്തികേന്ദ്രമാകട്ടെ, ജൈവകോശ ദ്രവസ്തങ്ങളെയാണ്. ഈ ജൈവകോശ ദ്രവത്തിലുള്ള നിരവധി എൻസൈമുകളും ഭക്ഷണത്തിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന ഗ്ലൂക്കോസ്, കൊഴുപ്പ് എന്നിവയിൽനിന്നും ശ്വാസനം വഴി ഒരു പ്രത്യേകതരം എനർജി ചോർത്തിയെടുക്കുന്ന മാംസപേശികളുടെ ചലനം, നാഡീസ്പന്ദനം തുടങ്ങി ശരീരത്തിന്റെ എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളും നടക്കുന്നതിനാവശ്യമായ എനർജി നൽകുന്ന അഡൈനോസിൻ ടൈഫോസ്ഫേറ്റും ഇങ്ങിനെയാണ് ഉല്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത്.

മനസ്സും ജീവനും ഒന്നാണെന്ന് പലരും കരുതുന്നുണ്ട്. അതാണ് പല തെറ്റിദ്ധാരണകൾക്കും അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾക്കും കളമൊരുക്കുന്നത്. മസ്തിഷ്കത്തിലെ ന്യൂറോണുകളുടെ രാസവൈദ്യുതപ്രവർത്തനത്തെയാണ് മനസ്സ് എന്ന് നാം വിളിക്കുന്നത്. ഓരോ ജീവിയുടെയും സിരാപടലത്തിന്റെ വികാസമനുസരിച്ച് മനസ്സിന്റെ ഗുണം കൂടിയും കുറഞ്ഞുമിരിക്കും. എന്നാൽ, ജീവന്റെ കഥ അതല്ല. എല്ലാ ജീവവസ്തുക്കളിലും — പെടിയായാലും — മൃഗമായാലും — മനുഷ്യനായാലും — അത് ഒരുപോലെയാണ്. താഴ്ന്ന ജീവിവർഗങ്ങളെ മുതൽ ഉയർന്ന ജീവിവർഗങ്ങളെവരെ പരിശോധിച്ചു നോക്കിയാൽ മനസ്സിന്റെ വളർച്ചയുടെ ഒരു ചിത്രം നമുക്കു കിട്ടും. തലയിൽ മസ്തിഷ്കമുള്ള നട്ടെല്ലുള്ള ജീവികൾക്ക് നട്ടെല്ലില്ലാത്ത ജീവികളെക്കാൾ വികസിച്ച് മനസ്സുണ്ട്. പട്ടിക്കും കരങ്ങിനുംവരെ മനസ്സാക്ഷി, പ്രേമം, വെറുപ്പ്, കോപം, ദയ ഓൺ, ചിന്ത, ദുഃഖം, കുറുബോധം എന്നിവയുണ്ട്. പക്ഷി, മനുഷ്യമനസ്സ് കരളുടെ വികാസം പ്രാപിച്ചതാ

ണ്. നിർമ്മാണശക്തിയും യുക്തിവിചാരത്തിനുള്ള കഴിവും അതി നുണ്ട്.

മനസ്സ് വ്യക്തിത്വത്തിന്റേയും ഞാൻ എന്ന ഭാവത്തിന്റേയും (Ego) ഇരിപ്പിടമാണ്. ശ്വസിക്കുന്ന ഒരു ശരീരമില്ലാതെ ജീവൻ നിലനില്പാൻ സാധ്യമല്ലാത്തതുപോലെ, മസ്തിഷ്കമില്ലാതെ മനസ്സും ഉണ്ടാവുക സാധ്യമല്ല. മസ്തിഷ്കത്തിലെ ന്യൂറോൺകൾക്ക് ശ്വസന പ്രക്രിയയ്ക്കാവശ്യമായ ഓക്സിജൻ കിട്ടാതെ വരുമ്പോൾ ആ ജൈവ വസ്തുവിന്റെ ബോധം നശിക്കും. മരണത്തെ അതിജീവിക്കാൻ മനസ്സിന് കഴിയുമെന്ന് പറയുന്നത് വിഡ്ഢിത്തമാണ്. മസ്തിഷ്കത്തിന്റെ നാശത്തോടുകൂടി മനസ്സും നശിക്കുന്നു. ജീവിക്കാൻ മനസ്സില്ലാതെ, ആത്മാവുണ്ടെന്നതിന് യാതൊരു തെളിവുമില്ല.

മദ്ധ്യപരസ്ഥി ദേശത്തു് ഉത്ഭവിച്ച ക്രിസ്തുമതം ഇസ്ലാംമതം, യുദ മതം എന്നിവ മനുഷ്യനു മാത്രമേ ആത്മാവുള്ളവെന്ന് പറയുന്നത്. എന്നാൽ ഹിന്ദുമതമാകട്ടെ, എല്ലാ ജീവികൾക്കും ആത്മാവുണ്ടെന്നു കരുതുന്നു. എന്നാൽ പ്രാകൃതകാലത്തു് മനുഷ്യൻ കരുതിയിരുന്നത് ജീവനില്ലാത്ത വസ്തുക്കൾക്കും ആത്മാവുണ്ടെന്നാണ്. അതുകൊണ്ട് നദികൾ, കൊടുമുടികൾ, മഴ, കാറ്റു്, സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ, മരങ്ങൾ, കല്ലു കൾ, വിഗ്രഹങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയെ അവർ ആരാധിച്ചു. പ്രകൃതിയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള അറിവു് വർദ്ധിച്ചുവന്നതനുസരിച്ചു് ചില മതങ്ങൾ നിജ്ജീവ വസ്തുക്കളെ ആരാധിക്കുന്ന പതിവുമാറി.

ശരീരത്തെ സ്വീകരിക്കുകയും അതിനെ ഉപേക്ഷിച്ചുപോകുകയും ചെയ്യുന്ന ആത്മാവുണ്ടെങ്കിൽ അതിൽ ശ്വാസനക്രിയ നടത്താനുള്ള ശരീരമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് ജീവനുണ്ടാവുകയില്ല. മസ്തിഷ്കം ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടു് മനസ്സും ഇല്ല. അതിനു രൂപമുണ്ടെന്നു കരുതാനുംവെച്ചു പക്ഷെ, ആത്മാവുണ്ടെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവർ പറയുന്നതു കേൾക്കുമ്പോൾ അവയ്ക്കു് ഇതെല്ലാമുണ്ടെന്നു തോന്നും. മന്ത്രം ചെല്ലുന്നത് അവ കേൾക്കുന്നുണ്ടെന്നാണ് മന്ത്രവാദിയുടേ വാദം. ചെവിയും മസ്തിഷ്കവുമില്ലാതെ അവയെങ്ങനെ കേൾക്കും? പ്രേതാത്മാക്കൾ നടക്കുന്നതും ഓടുന്നതും പലരും കണ്ടിട്ടുണ്ടെന്നു പറയുന്നു പക്ഷെ, അവയ്ക്കു് കാലില്ല. എന്നോക്കണം. ആത്മാക്കൾക്കു് കയ്യില്ലെങ്കിലും അവ കല്ലെറിയുമെന്നും സാധനങ്ങൾ മാറിയിട്ടുമെന്നും കരുതപ്പെടുന്നു. ജീവനുള്ള മനുഷ്യന്റെ ശരീരത്തിൽ പരേതാത്മാക്കൾ പ്രവേശിക്കുന്നതാണ് പ്രേതബാധയെന്നാണല്ലോ വിശ്വാസം. അങ്ങനെയൊക്കെങ്കിൽ പല ആത്മാക്കൾക്കു് ഒരേ ശരീരത്തിൽതന്നെ കഴിഞ്ഞുകൂടാമല്ലോ.

ആത്മാവിനു് രൂപമില്ലെന്നു പറയാറുണ്ടെങ്കിലും പരേതാത്മാക്കൾ പഴയ രൂപത്തിലാണ് പലക്കും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. അതെ

ങ്ങനെ സാധിക്കുമെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. മനുഷ്യരെ ബാധിക്കുന്ന പ്രേതാത്മാക്കളെ ചില മന്ത്രവാദികൾ പാലമരത്തിലേക്കും പ്ലാവിലേക്കുമൊക്കെ മാറ്റാറുണ്ടെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ശരീരമില്ലാത്ത ആത്മാവിനെതിന്നാണ് ഇരിപ്പിടം? പരേതാത്മാക്കൾക്കു് കള്ളു ചാരായവും ഭക്ഷണസാധനങ്ങളും പലതും നിവേദിക്കാറുണ്ടു്. അതു കഴിക്കാൻ അവയ്ക്കു് വായും ആമാശയവും മറ്റുമുണ്ടോ? വിശപ്പും, ദാഹവും, സ്നേഹവും, ദേഷ്യവും, കാമവികാരവുമൊക്കെ ശരീരത്തിന്റെ ധർമ്മങ്ങളാണു്. ശരീരമില്ലാത്ത ആത്മാക്കൾക്കു് ഇവയൊക്കെ ഉണ്ടെന്നു പറയുന്നത് എങ്ങിനെ യുക്തിസാഹചര്യം?

ലോകത്തിലെ ബഹുഭൂരിപക്ഷം ആളുകളും ആത്മാവിന്റെ ആസ്തികൃത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു എന്നുള്ളതാണു് ആത്മാവുണ്ടെന്നതിന്നു് തെളിവായി ചിലർ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതു്. തെറ്റായ വിശ്വാസംകൊണ്ടു് ഒരിക്കലും ആട്ടു് ആനയാവുകയില്ല. പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ബ്രൂണോയെ അന്നത്തെ വിശ്വാസികൾ ജീവനോടെ ദഹിപ്പിച്ചു. ഗലീലിയോയെ ജയിലിൽ അടച്ചു അന്നു് ബഹുഭൂരിപക്ഷമാളുകളും വിശ്വസിച്ചിരുന്നതു് ഭൂമി പരന്നതാണെന്നായിരുന്നു. അതു് തെറ്റാണെന്നും സൂര്യനെ ചുറ്റുന്ന ഒരു ഗോളമാണെന്നും പറഞ്ഞതായിരുന്നു അവരുടെ കററും ഭൂരിപക്ഷമാളുകളും തെറ്റായി വിശ്വസിച്ചിട്ടും ഭൂമി അന്നും കറങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നതു്.

ശാസ്ത്രബോധമുള്ള ചുരുക്കം ചില ആളുകൾ മാത്രം മരണം മനുഷ്യന്റെ അവസാനമാണെന്നും അവന്റെ ശരീരത്തിലുള്ള പദാർത്ഥങ്ങളും എന്നർത്ഥം ഭൂമിയിൽതന്നെ ലയിക്കുമെന്നും മനസ്സിലാക്കുന്നു. എന്നാൽ അറിവില്ലാത്ത ഭൂരിപക്ഷമാളുകൾ മനുഷ്യൻ മരണത്തെ അതിജീവിക്കുന്നുവെന്നും അവന്റെ ആത്മാവു് ഭൂമിയിൽ അലഞ്ഞു തിരിയുകയോ സ്വർഗത്തിലൊ നരകത്തിലൊ പോവുകയോ ചെയ്യുന്നുവെന്നും വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇവരിൽ ചിലർ, ആത്മാക്കൾ വീണ്ടും വീണ്ടും ജനിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നു കരുതുന്നു ഇതിനൊന്നും യാതൊരു ശാസ്ത്രീയടിസ്ഥാനവുമില്ലെന്നു് നാം കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. ജനനം, മരണം തുടങ്ങിയവയെ ശാസ്ത്രീയമായി മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാതിരുന്ന പ്രാകൃത മനുഷ്യന്റെ സങ്കല്പങ്ങളാണു് ഇവയെല്ലാം. മരിക്കാതിരിക്കണമെന്നുള്ള അവന്റെ അത്യാഗ്രഹവും ഈ കഥകൾ മെനഞ്ഞടുക്കുന്നതിന്നു് അവനെ പ്രേരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ○

കുററിപ്പുഴയുടെ സൂക്തങ്ങൾ

- * ദേവാലയം ഭ്രാന്താലയം.
- * പ്രാർത്ഥന മുഖസ്തുതി.
- * വഴിപാട് ദൈവത്തിനുള്ള കൈക്കൂലി.
- * മതം മനുഷ്യനെ വഴിതെറ്റിക്കുന്ന കൂട്ടഭ്രാന്തു്.
- * വിശ്വാസം ഒരു മാനസിക ഭൂർബലം.
- * പൗരോഹിത്യം ജീവനമാറ്റം.
- * ദൈവനിഷേധം ജ്ഞാനത്തിന്റെ ആരംഭം.
- * ഇന്ത്യ ജീവിക്കണമെങ്കിൽ ജാതി നശിക്കണം.
- * ജാതി നശിക്കണമെങ്കിൽ നിലവിലുള്ള ഹിന്ദുമതം നശിക്കണം.
- * മനുഷ്യൻ അതിശയോക്തി പ്രിയനാണ്.
- * മനുഷ്യന്റെ സൃഷ്ടിയാണ് ദൈവം.
- * വിശ്വാസത്തേയും വികാരത്തേയും അവലംബിച്ചാണ് നമ്മുടെ ഇശ്വരൻ ജീവിക്കുന്നത്.
- * ഇതര ജനങ്ങളുടെ ബ്രാഹ്മണഭാവത്തിന്റെ പ്രശ്നശാലകളാണ് വാസ്തവത്തിൽ ക്ഷേത്രങ്ങൾ.
- * ജാതി നശിക്കാനുള്ള പ്രധാന മാർഗ്ഗം മിശ്രവിവാഹപ്രസ്ഥാനംതന്നെയാണ്.
- * ഇന്ത്യയിലെ ഒന്നാമത്തെ യുക്തിവാദിയാണ് കപില മഹർഷി.
- * സംശയിക്കുക, ചോദ്യം ചെയ്യുക, അന്വേഷിക്കുക, പരീക്ഷിക്കുക... ഇതൊക്കെ യുക്തിവാദത്തിന്റെ പ്രധാന ചടങ്ങുകളാകുന്നു. സംശയം ചോദ്യത്തിലേക്കും, ചോദ്യം അന്വേഷണത്തിലേക്കും, അന്വേഷണം സത്യത്തിലേക്കും നമ്മെ നയിക്കും.
- * ജീവിക്കുന്നവർ ധാരാളമുണ്ടെങ്കിലും ജീവിതത്തെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചു നോക്കുന്നവർ വളരെ ചുരുക്കമാകുന്നു.
- * ഭയം ഏതു കാര്യത്തിലും ഏതവസ്ഥയിലും ഭോഷമാകുന്നു.
- * ചിന്തയിൽ സ്വാതന്ത്ര്യം, ആചാരത്തിൽ അടിമത്വം— ഇതാണ് ഭാരതീയരുടെ മതജീവിതം.
- * ഏതാനും പേർ ചിന്തിക്കുന്നു. ബാക്കിയുള്ളവർ അവരുടെ പുറകെ പോകുന്നു.
- * അസത്യത്തേക്കാൾ ആപത്കരമാണ് അർദ്ധസത്യം.
- * കുററം ചെയ്ത മനസ്സാക്ഷിയുടെ സൂക്ഷിപ്പുകാരാണ് മിക്ക മനുഷ്യരും.

യുക്തിവാദപ്രചരണവേദിയുടെ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ

1	എം. സി. യുടെ ദർശനങ്ങൾ	-- എം. സി.	40 00
2	ക്രിസ്തു ക്രൂശിൽ മരിച്ചില്ല	..	2 00
3	ഹിപ്നോട്ടിസം ഒരു പരമ്പരയ്ക്കും		
	--ഡോ: പി. കെ. നാരായണൻ		10 00
4	വിശ്വം ഉണർന്നു	..	10 00
5	വളയുന്ന നേർപര (കാർട്ടൂണുകൾ) — ടി. പി. കഞ്ഞിരാമൻ		4 00
6	യുക്തിചിന്തയും ജീവിതവും	— സി. നാരായണൻ	12 00
7	യുക്തിവാദത്തിന്റെ കാലിക പ്രസക്തി		
	— ജോസഫ് വടക്കൻ		4 00
8	യുക്തിരശ്മി	— ആർ. കൃഷ്ണകുട്ടി നായർ	10 00
9	ഭാരതീയ ദർശനം	— നാരായണൻ പേരിയ	3 00
10	ഇസ്ലാംമതവും സോഷ്യലിസവും	..	3 00
11	വി. ടി. എന്ന വിദ്യാപകാരി	— എം. പ്രഭു	2 00
12	മതം സാമൂഹ്യപരോഗതിയുടെ ശത്രു	— യു. കലാനാഥൻ	3 00
13	ആത്മാവ്—സങ്കല്പമോ യാഥാർത്ഥ്യമോ?	..	1 50
14	ഞാൻ എന്തുകൊണ്ട് ക്രിസ്ത്യാനിയല്ല	ബർട്രാൻറ് റസ്സൽ	4 00
15	യുക്തിവാദിയുടെ സാമൂഹ്യവിക്ഷണം		
	— ഫ്രാൻസിസ് ഗോപാലൻ		2 00
16	പ്രകൃത്യാതീത പ്രതിഭാസം വെറും മിഥ്യ		
	— ഡോ: എ. ടി. കോവൂർ		3 00
17	മരണാനന്തരം ജീവിതമുണ്ടോ?	..	2 00
18	ബൈബിൾ സഭാചാരത്തിന് അപകടകാരിയായ മാർഗ്ഗദർശി	..	1 50
19	ജോത്സ്യം-സത്യവും മിഥ്യയും	— എം. ബി. കെ.	4 00
20	മകര ജ്യോതിസ്സ്	— പവനൻ	2 00

ആവശ്യപ്പെടുക: എ. വി. ജോസ്,
യുക്തിവാദപ്രചരണവേദി, കുറുപ്പു നഗർ, തൃശ്ശൂർ-680004.

ശ്രീമത്തേക്കറിച്ച്; ശ്രീമകാരണേക്കറിച്ച്:-

മരണാനന്തരം ജീവിതം ഉണ്ട് എന്ന ഉറച്ച വിശ്വാസമാണ് ഇന്നും കോടിക്കണക്കിനു ജനങ്ങൾക്കുള്ളത്. അതിനുവേണ്ടി എത്രമാത്രം ത്യാഗവും പണവും സമയവും അവർ നിത്യേന ചിലവഴിക്കുന്നു! എന്തുമാത്രം കൊലപാതകങ്ങളും രക്തസാക്ഷിത്വവും അവർ വഹിക്കുന്നു! ഒരു നിമിഷം ആലോചിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ 'മരണാനന്തര ജീവിതം' വെറും ഒരു 'മഹനീയമായ നന്മ'യാണെന്നു ആർക്കും ബോദ്ധ്യപ്പെടും.

ഈ സത്യം ശാസ്ത്രീയമായി തെളിയിക്കുകയാണ് ലോക പ്രശസ്ത യുക്തിവാദിയും മനുഷ്യാന്വേഷണപണ്ഡിതനുമായ ഡോ: എ. ടി. കോവൂർ ഈ ലഘുലേഖയിലൂടെ നിവ്വഹിക്കുന്നത്, അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾക്കും അദ്ധ്യാത്മികവാദത്തിനും പ്രകൃത്യാതീത പ്രതിഭാസത്തിനും ദൈവമതവിശ്വാസത്തിനും എതിരായി ധീരമായി പോരാടിയ ഡോ: കോവൂരിനെപ്പറ്റി അറിയാത്തവർ ആരും ഉണ്ടാകില്ല. ലോകത്തിന്റെ മുന്നോട്ടുള്ള പ്രയാണത്തെ ശരിയായ ദിശയിലേക്കു തിരിച്ചുവിട്ട അപൂർവ്വം മഹാത്മാരിൽ ഒരാളായിരുന്നു, കേരളം ലോകത്തിനു നൽകിയ ഡോ: എ. ടി. കോവൂർ. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രൗഢഗംഭീരമായ ഈ ലഘുലേഖ വായിക്കുന്ന ഏവരേയും മരണാനന്തരജീവിതമുണ്ടെന്നു മൂഢവിശ്വാസത്തിൽനിന്നും മുക്തരാക്കുമെന്നു ഞങ്ങൾക്കുറപ്പുണ്ട്.

തൃശൂർ
20-5-98

കൺവീനർ യുക്തിവാദപ്രചരണവേദി,
കുറുപ്പനഗർ, തൃശൂർ - 680004.